

## ŠEROSVIT

Plášť černé oblohy žádostivě svléká. Rozhaluje se, aby se stala první milenkou noci. Doprovází ji dotykový balet stínů a světelné polibky hvězd. Další podmaněný den odchází bez možnosti návratu. Mlč, vždyť slova jsou jako násilí a bezvýznamnost. Trpí atrofií. Vychutnej si nastalé ticho. Je všech hodin čas. Bolest přehluší šum luhů a hájů, kde stín sleziníku vybízí k hlubinám spánku. Zanícená nenávist se pomalu hojí a květy šetří svou krásou, protože je zajatcem vyměřeného času, stejně jako člověk.

Vítej mezi nimi, ztracený synu! Vše, co jsi kdy chtěl, co jsi potřeboval, je tady. Kráčíš po svaté půdě. Nepatří žádnému náboženství. Cítíš tu vlídnost? Skryj se pod vlnící sukní noci. U lásky tekoucí jak řeka. Buď vystrašené dítě, které hledá útočiště v matčině náručí. Odvrát tvář poznamenanou pálivým denním světlem a nech se ozářit stínem. Spočín tváří v tvář šerosvitu a neměj strach. Bude něžný jako poslední noc tvého dětství.

Na vlhké trávě se později zatřpytí zbytky měsíčního světla. Maličké krůpěje, v nichž se ti zrcadlí celý život tak věrně, jako nikdy předtím ve tvé mysli. Setří je dřív, než zmizí. Na prstech ucítíš chlad, ale srdce bude bít rytmem fandanga. Vžene hřejivou krev do tepen. Divoce zašumí jako Prosecco narážející do stěn sklenice. Tak den za dnem přetéká a hladina je neklidná žádostivostí. Stejně jako hladina tvého mládí.

Vůně lučního kvítí zavane od teplého jihu. Nevidíš je a přece jejich vůni máš za nejdražší poklad. Nepodlehni mámvému poblouznění. Věř, že kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

*V Liberci roku 2015*

*Matouš Čihák*